

Dosarul nr. 3ra-710/2022

2-20131160-01-3ra-19072022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Ciumac)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Aliona Miron

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Ivanov împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, obligarea achitării drepturilor salariale sub forma de diferență de salariu ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii din 06 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 21 octombrie 2020, Ivan Ivanov a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, obligarea achitării drepturilor salariale sub forma de diferență de salariu ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, ordinul nominalizat este unul ilegal și neîntemeiat, adoptat cu încălcarea legislației în vigoare. Or, odată cu numirea lui Ivan Ivanov în funcția de șef interimar al Direcției chinologice a Inspectoratului General de Poliție, pentru o perioadă de 6 luni prin ordinul nr.32ef din 13 martie 2020, de către conducerea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, angajatului urma să-i fie adusă la cunoștință fișa de post, în care să fie indicate limitele

drepturilor și atribuțiilor de serviciu acordate prin lege de care urma să se ghideze Ivan Ivanov în cadrul exercitării funcției de conducător a subdiviziunii date.

Prin urmare, a comunicat reclamantul că, întrucât din data de 31 martie 2020 și până la 01 august 2020, nu i-a fost adusă la cunoștință fișa postului, unde să fie indicate limitele drepturilor și atribuțiilor sale, nu poate fi acuzat de management inefficient. Or, fișa postului este un document deosebit de important, atât pentru angajator, cât și pentru derularea în bune condiții a întregii activități dintre angajator și salariat. În textul căreia sunt precizate în amănuntul toate dispozițiile pe care trebuie să le îndeplinească un salariat, dar și condițiile de muncă necesare pentru ca acesta să-și desfășoare în mod normal activitatea.

De asemenea, fișa postului este unul dintre documentele pe a căror bază se oficializează angajarea și salarizarea personalului din cadrul Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, document juridic asumat și semnat de salariat la angajare.

Totodată, a reținut reclamantul că, fișa postului este actul juridic în care se stipulează scopul general, sarcinile de bază, atribuțiile de serviciu, împuternicirile și responsabilitățile specifice funcției publice, precum și cerințele față de titularul acestei funcții, instrumentul de informare a titularului funcției publice privind sarcinile și atribuțiile pe care trebuie să le realizeze, precum și un instrument de control din partea autorității publice angajatoare privind activitatea titularului funcției publice, inclusiv privind executarea sarcinilor și atribuțiilor stabilite. Or, fișa postului se elaborează pentru fiecare funcție publică și poartă un caracter non-personal. Aceasta se aduce la cunoștință titularului funcției publice la data numirii în funcția publică. Astfel, cu privire la abaterea disciplinară aplicată prin ordinul contestat la caz, și anume precum că nu ar fi evaluat și nu ar fi analizat regimul de pază al obiectivului încredințat, precum și modul de organizare și funcționare a acestuia, dat fiind lipsa camerelor video, cât și a unei porțiuni de gard, relatează reclamantul că, lipsa porțiunii de gard este o chestiune lăsată de la fosta conducere a direcției, care în opinia sa nu poate fi imputată lui Ivan Ivanov.

Mai mult ca atât, nici lipsa camerelor de luat vederi nu poate fi imputată ultimului, dat fiind faptul că, la multiplele adresări către conducerea Inspectoratului General de Poliție cu referire la lacuna dată, tot timpul a primit răspunsul că la moment nu sunt prevăzuți bani pentru achiziționarea acestora.

Subsecvent, a comunicat reclamantul că, pentru elucidarea circumstanțelor date, de către Ivan Ivanov, când acesta ocupa temporar funcția de șef-interimar al Direcției chinologice, a fost solicitat efectuarea unui audit intern încă la data de 27 martie 2020, unde să fie reflectate toate acestea. Însă, până la ziua depunerii cererii de chemare în judecată, un atare audit intern nu a fost dispus.

Prin urmare, a invocat reclamantul că, cele stabilite în cadrul controlului inopinat, invocate în ordinul de sancționare a lui Ivan Ivanov, țin de atribuțiile sale de serviciu, care ar deriva din fișa postului, act juridic care nu i-a fost adus la cunoștință salariatului, iar astfel, nu-i sunt imputabile pretinsele încălcări.

Totodată, a comunicat reclamantul că, pe perioada de activitate în cadrul Inspectoratului General de Poliție, nu a avut careva sancțiuni disciplinare, dar a avut 42 de stimulări. Or, deși prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 106ef, Ivan Ivanov, a fost sancționat disciplinar, cu sancțiunea disciplinară-retrogradarea cu un grad special, actul administrativ nominalizat a fost contestat potrivit rigorilor legii, iar cauza se află pe rol spre examinare la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

La fel, a menționat că, a încheiat un contract de asistență juridică, pentru serviciile prestate de avocat, achitându-i suma de 3 500 de lei, ce urmează ai fi compensate în temeiul art.96 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

A solicitat reclamantul Ivan Ivanov anularea ordinului nr. 412 ef din 22 septembrie 2020, în partea ce ține de sancționarea disciplinară a Inspectorului principal Ivan Ivanov, din cadrul Serviciului nr. 2 al Secției asigurare ordinii publice a Direcției patrulare Centru a INSP al IGP, obligarea achitării drepturilor salariale sub forma de diferența de salariu ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare, precum și încasarea sumei de 3500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 06 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ivan Ivanov. A fost anulat ordinul nr.412ef din 22 septembrie 2020 emis de Inspectoratul General al Poliției din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în partea ce ține de sancționarea disciplinară a lui Ivan Ivanov din cadrul Serviciului nr.2 al Secției asigurare ordine publică a Direcției patrulare Centru a INSP al IGP, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră. A fost obligat Inspectoratul General al Poliției, să achite lui Ivan Ivanov drepturile salariale sub formă de diferența de salariu ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

La 21 iulie 2021 Inspectoratul General al Poliției al MAI a recepționat copia dispozitivului hotărârii primei instanțe și la 07 iulie 2021 a depus cerere de apel nemotivată (f.d. 76, 77).

La 08 decembrie 2021 Inspectoratul General al Poliției al MAI a recepționat hotărârea motivată a primei instanțe, iar la 22 decembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 97-101).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen, atât apelul nemotivat, cât și cel motivat a Inspectoratului General al Poliției al MAI împotriva hotărârii din 06 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției al MAI și a fost menținută hotărârea din 06 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 126, 127-141).

Instanța de apel a stabilit că, litigiului deferit judecătii în prezenta speță, îi sunt aplicabile dispozițiile Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, în special

prevederile pct.47 și 49, care statuează că, ancheta de serviciu se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, a dispozițiilor prezentului Statut disciplinar și contribuie la consolidarea disciplinei de serviciu, legalității, prevenirea și combaterea ilegalităților, educarea funcționarilor în spiritul executării întocmai și la timp a actelor normative.

Conform pct.48 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, sarcinile anchetei de serviciu sunt: 1) examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor abaterilor disciplinare comise de către funcționari; 2) stabilirea cauzelor și condițiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare; 3) identificarea persoanelor vinovate și asigurarea aplicării corecte a legislației în vigoare, pentru ca fiecare persoană care a comis abateri disciplinare să fie sancționată potrivit vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere.

Instanța de apel a stabilit că, vinovăția reclamantului/intimat în admiterea abaterilor disciplinare n-a fost confirmată în ședința de judecată de către apelant. Or, art.93 alin.(1) Cod administrativ, indică că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Astfel, cu referire la nesupravegherea acțiunilor subalternului Ion Fanari la implicarea în reproducerea șeptelului canin aflat în gestiunea Direcției chinologice, invocată în ordinul contestat, completul judiciar a reține că, instanța de fond just a stabilit lipsa faptei în acțiunile reclamantului/intimat, în situația în care este certit faptul că, comisarul Ion Fanari, anterior deținând funcția de șef al Secției câini detectori a Direcției chinologice, în luna aprilie 2020, contrar pct.9 subpct.9.4 al Instrucțiunilor pentru Serviciul Chinologic al Organelor Afacerilor Interne, aprobate prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.262/2001, și-a asumat responsabilitatea asupra reproducerii șeptelului canin din dotarea Direcției chinologice, fără coordonarea prealabilă a acțiunii respective cu medicul veterinar și evaluarea riscurilor ce pot surveni. Iar, urmare a reproducerii s-au născut 10 căței, 2 dintre care nu erau viabili. Conform recomandărilor/concluziilor medicului veterinar din cadrul Direcției chinologice, inspector superior Alina Moroz, înainte de implicarea patruipedului în reproducere, acesta urmează să fie pregătit pentru o gestație corespunzătoare, să atingă vârstă corespunzătoare, prealabil examinat pentru excluderea patologiilor care ar putea fi transmise descendenților. Urmare a tănuirii de la medicul veterinar a acțiunii de implicare în procesul de reproducere a câinelui de către comisarul Ion Fanari, a fost scăpat momentul de pregătire prealabilă pentru o gestație corespunzătoare, iar la moment tinerii patrupezi se confruntă cu starea de boală ca urmare a imunității slabe și a imperfecțiunii sistemului gastrointestinal, cât și a parazitarelor intestinale care pot fi fatale.

Prin urmare, instanța de apel, cât și prima instanță just au stabilit că, în așa mod a fost preluată starea lucrurilor până la venirea lui Ivan Ivanov în funcție de șef interimar al Direcției chinologice, astfel, reclamantul nu poate fi tras la răspundere pentru inacțiunile persoanelor care au activat în acea funcție înainte de numirea acestuia. Or, acțiunea de reproducere efectuată de către comisarul Ion Fanari, nu a fost stabilită prin

dispoziție de către Ivan Ivanov, ultimul fiind informat despre acțiunea dată urmare realizării, considerent din care, în lipsa unor misiuni stabilite legal, răspunderea pentru neglijențele și erorile comise de către subordonații acestuia, nu poate avea loc. Mai mult ca atât, comisarul Ion Fanari, anterior deținând funcția de șef al Secției câini detectori a Direcției chinologice, potrivit obligațiilor impuse de lege cu privire la statutul special care îl deține, se presupune că cunoaște instrucțiunile INP, IGP, MAI, ce îi reglementează activitatea de serviciu, acesta asumându-și pe deplin acțiunile întreprinse.

În acest context, instanța de apel a fost de acord cu poziția instanței de fond care just a stabilit că, la caz lipsește o argumentare concludentă și pertinentă care ar determina răspunderea lui Ivan Ivanov, pentru acțiunile comisarului Ion Fanari la procesul de reproducere a șeptelului canin din dotarea Direcției chinologice.

La fel, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului, precum că, contrar prevederilor pct.3.3.1 al Instrucțiunii pentru Serviciul Chinologic al Organelor Afacerilor Interne, aprobate prin ordinul MAI nr.262/2001, inspectorul principal Ivan Ivanov a permis salariatului din subordine Gheorghe Coțofană aflarea în cadrul entității a câinelui personal, care în perioada exercitării atribuțiilor de serviciu a fost plasat în încăperea (valier) destinată pentru patrupezii din cadrul Direcției chinologice, or, funcționarul public cu statut special, este responsabil personal de modul de îndeplinire a atribuțiilor și misiunilor stabilite.

Cu referire la lipsa camerelor de vedere, cât și lipsa porțiunii de gard, abatere disciplinară imputată lui Ivan Ivanov, completul judiciar atestă că, instanța de fond corect a reținut Ivan Ivanov a întreprins un șir de acțiuni la acest capitol, adresându-se către conducerea Inspectoratului General al Poliției, cu referire la problema camerelor de luat vederi, primind în acest sens și răspuns privind lipsa mijloacelor financiare la acest moment pentru achiziționarea camerelor de vedere și a porțiunii de gard.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar al instanței de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat și argumentul apelantului invocat întru susținerea actului administrativ precum și al apelului motivat precum că, în cadrul Direcției chinologice lipsește Planul de acțiuni pentru anul 2020, iar astfel, inspectorul principal Ivan Ivanov în pofida obligațiilor care i-au revenit în calitate de conducător, nu a asigurat elaborarea Planului pentru organizarea planificării activității, analiza riscurilor și vulnerabilităților existente, prin ce a omis prevederile pct.19 subpct.(2) al Regulamentului privind planificarea, monitorizarea și evaluarea documentelor de planificare operațională în cadrul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției cu nr.152 din 08.09.2015. Or, la acest capitol, instanța de apel și prima instanță just au reținut că, întrucât, conform ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.32ef. din 13 martie 2020, inspectorul principal Ivan Ivanov a fost numit în funcție de șef interimar al Direcției chinologice, pentru o perioadă de 6 luni, Planul de acțiuni pentru anul 2020, urma să fie elaborat la finele anului 2019 pentru anul 2020, adică în momentul numirii în funcție a ultimului urma să existe, considerent din care, nici această faptă nu poate fi invocată drept încălcare reclamantului, Ivan Ivanov.

Prin urmare, completul judiciar al instanței de apel a reținut și faptul că, la aplicarea sancțiunii disciplinare, de către autoritatea publică emitentă, Inspectoratul general al poliției, nu s-a ținut cont nici de referința de serviciu, potrivit căreia Ivan Ivanov s-a recomandat ca un colaborator cu atitudine conștiincioasă față de îndeplinirea atribuțiilor funcționale, fiind stimulat de 42 de ori pe perioada carierei, totodată, în privința ultimului anterior nu au fost aplicate careva sancțiuni disciplinare.

Mai mult ca atât, nu au fost luate în considerare nici solicitările lui Ivan Ivanov privind efectuarea unui audit intern încă din data de 27 martie 2020, adică aproximativ din momentul numirii în funcție, unde urma a fi reflectată situația de până la acel moment, și care prin urmare, putea servi drept material probator întru aplicarea sancțiunii disciplinare sau invers, neaplicarea sancționării disciplinare a reclamantului-mustrare aspră.

Iar astfel, circumstanțele constate indică indubitabil că, Ivan Ivanov, a manifestat considerație în coraport cu instituția Poliției și subdiviziunii interimatului căreia era asigurat de către ultimul, iar faptele sale potrivit atribuțiilor funcționale nu denotă lipsa de capacități manageriale și nu pot fi considerate ca fiind compromițătoare. Or, din înscrisurile prezentate în prezenta speță se atestă lipsa elementelor componente abaterii incriminate comisarului Ivan Ivanov.

Instanța de apel a punctat că, la caz, ancheta de serviciu a fost efectuată corect, prin prisma reglementărilor din Statutul disciplinar, însă ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nu este motivat, în special, angajatorul a omis să-și argumenteze soluția de aplicare a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, norma art.31 Cod administrativ, stabilește principiul potrivit căruia, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În detalierea acestui principiu, au fost reținute și prevederile art.118 alin.(1) din Codul administrativ.

În acest context, instanța ierarhic inferioară a constatat că, ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare lui Ivan Ivanov nu a fost motivat, în special, angajatorul nu a raportat faptele presupus a fi abateri disciplinare la normele legale care au servit drept temei de constatare a abaterii disciplinare.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, motivarea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare nu se rezumă la enumerarea circumstanțelor de fapt și indicarea unor norme de drept, angajatorul având obligația de a raporta circumstanțele de fapt, la normele de drept invocate, obligații care nu au fost respectate de către Inspectoratul General al Poliției.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit că, în actul administrativ contestat nu s-a motivat în ce mod fapta descrisă reprezintă încălcare gravă, cum aceasta compromite și denigrează imaginea și prestigiul instituției, în ce măsură acțiunile imputate lui Ivan Ivanov urmează a fi încadrate în dispozițiile legale enumerate, iar descrierea faptelor și enumerarea normelor de drept nu poate fi apreciată ca o motivare corespunzătoare a sancțiunii aplicate, care să corespundă principiului transparenței și comprehensibilității.

Concomitent, instanța ierarhic inferioară a mai reținut că, angajatorul nu și-a motivat soluția de aplicare a sancțiunii disciplinare – mustrare aspră, punctând în acest context că, în ordinul contestat, nu este indicat nici un argument în susținerea acestei soluții dispuse de angajator.

Obligativitatea motivării sancțiunii disciplinare de către angajator, derivă și din prevederile Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017.

Totodată, instanța de apel a mai notat că, intimatul nu a motivat aplicarea sancțiunii conform testului de proporționalitate, or măsura luată trebuie să fie adecvată – să poată în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară – indispensabilă pentru îndeplinirea scopului, și proporțională – să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

Astfel, instanța ierarhic inferioară a menționat că, intimatul Inspectoratul General al Poliției, la aplicarea unei sancțiuni disciplinare urma să facă un coraport între consecințele care vor urma pentru apelant, or la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe ce ar confirma ce anume prejudiciu real a fost cauzat.

Completul de judecată al instanței de apel a apreciat critic argumentele expuse de Inspectoratul General al Poliției, care a susținut că, ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost motivat suficient, notând în acest sens că, în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nu a fost expusă abaterea disciplinară în mod concret, dar nici nu a fost justificată sancțiunea disciplinară aplicată în privința lui Ivan Ivanov.

În această ordine de idei, în condițiile în care s-a constatat temeinicia cerinței în partea ilegalității ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare – mustrare aspră, instanța de apel a conchis că prima instanță just a constatat existența temeiului de a dispune anularea ordinului nr. 412 ef din 22 septembrie 2020 emis de Inspectoratul General al Poliției din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în partea ce ține de sancționarea disciplinară a lui Ivan Ivanov din cadrul Serviciului nr. 2 al secției asigurare ordine publică a Direcției patrulare Centru a INSP al IGP.

Având în vedere că, a fost constatată ilegalitatea ordinului nr.412ef din 22 septembrie 2020 emis de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în partea ce ține de sancționarea disciplinară a inspectorului principal Ivan Ivanov, ofițer superior al Serviciului nr. 2 al Secției asigurare ordine publică a Direcției Patrulare Centru a Inspectoratului național de securitate publică, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – mustrare aspră, instanța de apel a apreciat că prima instanță just a stabilit drept temeinică și pretenția privind obligarea achitării drepturilor salariale sub formă de diferență de salariu ca urmare a aplicării a sancțiunii disciplinare.

La 19 aprilie 2022 Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs nemotivată (f.d. 143-144).

La 11 iulie 2022 a fost expediat, prin intermediul adresei electronice, Inspectoratului General al Poliției decizia motivată a instanței de apel din 13 aprilie 2022, iar la 11 iulie 2022 a depus cererea de recurs motivată, solicitând admiterea acestuia, anularea deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii (f.d.147, 150-154).

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată, prin faptul că la examinarea cauzei nu a luat în considerare circumstanțele importante, nu au fost examinate și elucidate pe deplin toate aspectele, argumentele și probele prezentate, nefiind audiate minuțios actele normative în vigoare, care reglementează obiectul litigiului.

A susținut că instanțele de judecată greșit au conchis că în acțiunile reclamantului nu sunt prezente careva elemente ale unei sancțiuni disciplinare este unul nejustificat. Or, în cadrul anchetei de serviciu, abaterea disciplinară comisă de către Ivan Ivanov a fost constatată prin probe pertinente și concludente.

Prin urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la o concluzie subiectivă, ignorând atât probele prezentate de Inspectoratul General al Poliției și poziția Ministerului Afacerilor Interne, doar în baza explicațiilor verbale date de către intimatul Ivan Ivanov.

A mai susținut că ancheta de serviciu efectuată și ordinul de sancționare a fost desfășurată și emisă cu respectarea prevederilor legislației în vigoare și fiind legală și întemeiată, neexistând temeiuri de anulare al acestora.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 aprilie 2022 și la 19 aprilie 2022 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus cererea de recurs nemotivată (f.d. 143).

La 11 iulie 2022 a fost notificată Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne decizia motivată a instanței de apel și tot 11 iulie 2022 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus cererea de recurs motivată, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii (f.d. 147, 150-154).

În condițiile enunțate, recursul nemotivat depus la 19 aprilie 2022 și cel motivat depus la 11 iulie 2022 sunt în termen.

La 19 iulie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Ivan Ivanov, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel copia recursului motivat depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, însă acesta pînă la examinarea admisibilității recursului nu și-a valorificat dreptul de a depune referință.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea

de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul

condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru